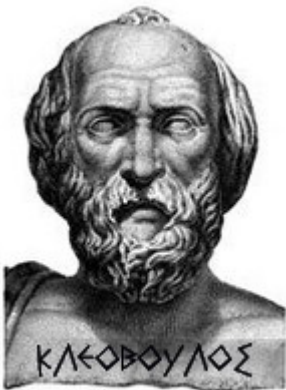

Η υγεία φέρνει ευτυχία

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

«Εὖ τό σῶμα ἔχειν καί τήν ψυχήν» (Κλεόβουλος)

Ο πρώτος μας εκείνος περίπατος με τον Γεροστάθη μας ενθουσίασε. Εκτός από τις όμορφες ιστορίες και τις σοφές παρατηρήσεις του μας εντυπωσίασε πολύ το ακούραστο περπάτημά του και η σωματική του ευλυγισία, που θύμιζε παλικάρι εικοσιπεντάχρονο και όχι ηλικιωμένο άνθρωπο, που σίγουρα είχε περάσει τα εβδομήντα. Την επόμενη φορά που συναντηθήκαμε μαζί του, ο συμμαθητής μας, ο

Κώστας, με μια ερώτησή του εξέφρασε την απορία και τον θαυμασμό όλων μας:

- Πώς έχετε τόσο νεανική αντοχή και περπάτημα;

Εκείνος γέλασε κι απάντησε με μια ερώτηση:

- Σας αρέσει η υγεία;

- Φυσικά, απαντήσαμε όλοι μ' ένα στόμα. Κι ο Θάνος συνέχισε:

- Όταν αρρωσταίνουμε πρέπει να μένουμε στο κρεβάτι. Χάνουμε τους φίλους και το παιχνίδι και μας υποχρεώνουν να πίνουμε πικρά φάρμακα.

- Για να γλιτώσουμε λοιπόν τις αρρώστιες πρέπει να φροντίζουμε την υγεία μας. Αλλά πρέπει να τη θυμόμαστε πριν την χάσουμε και να ζούμε σύμφωνα με τους κανόνες της υγιεινής. Είναι πολύ καλύτερα να προλαβαίνουμε τις αρρώστιες παρά να τις θεραπεύουμε. Θα σας πω πόσο εκτιμούσε ο Αριστοτέλης ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος την υγεία. Έλεγε: *«Ευτυχής δεν είναι εκείνος που μπορεί να ντύνεται πλούσια ή να καλοπερνά με όλες τις ανέσεις, αλλά εκείνος που σφύζει από υγεία. Αυτή είναι ο πιο πολύτιμος θησαυρός και το πιο όμορφο στολίδι»*. Πώς σας φαίνονται αυτά τα λόγια του Αριστοτέλη;

- Νομίζουμε πως έχει δίκιο, είναι σωστά, είπαμε όλοι.

- Κι όμως αυτή την αλήθεια δεν μπορούσε να την καταλάβει ο Ζαχαρίας, είπε ο Γεροστάθης και μας κέντρισε την περιέργεια.

- Ποιος ήταν αυτός ο Ζαχαρίας; τον ρωτήσαμε.

- Ήταν ένα τίμιο κι εργατικό παιδί. Είχε μείνει μικρός ορφανός από πατέρα κι έπρεπε να εργαστεί σκληρά, για να συντηρήσει τη μητέρα και την αδελφή του. Δούλευε κοντά σ' έναν κηπουρό με όρεξη και φιλότιμο. Μα όταν το βράδυ κουρασμένος επέστρεφε στο σπίτι του γκρίνιαζε και παραπονιόταν.

- Ζωή κι αυτή! Άλλοι δεν έχουνε στον ήλιο μοίρα κι άλλοι περνούν ζωή χαρισάμενη κι έχουν και του πουλιού το γάλα.

- Μην παραπονιέσαι, παιδί μου, του έλεγε η μητέρα του. Ας δοξάζεις τον Θεό που έχεις την υγεία σου και μπορείς να κερδίζεις το ψωμί σου. Καλύτερα φτωχός και γερός, παρά πλούσιος κι άρρωστος.

Μα ο Ζαχαρίας δεν παρηγοριόταν. Το 'χε καημό που ήταν φτωχός!

Ένα βράδυ που επέστρεφε από τη δουλειά του, περνούσε μπροστά από ένα

ξενοδοχείο. Ήταν αρκετός κόσμος στην είσοδο. Πλησίασε κι αυτός από περιέργεια, να δει τι γινόταν! Μια πολυτελέστατη άμαξα ήταν σταθμευμένη μπροστά στο ξενοδοχείο και τέσσερις υπηρέτες με στολή πολεμούσαν να βγάλουν κάποιον από μέσα. Ο Ζαχαρίας περίμενε λίγα λεπτά. Σε λίγο είδε τους υπηρέτες να κουβαλούν έναν κακομοίρη μισοξαπλωμένο, με όψη ολοφάνερα άρρωστη κι αδύναμη. Τα χέρια του πεσμένα άτονα, τα μάτια του κλειστά. Άκουσε να λένε πως αυτός ήταν ένα πολύ πλούσιος Άγγλος ευγενής. Με μεγάλη περιουσία από τον πατέρα του κι απ' τον παπού του είχε καλοπεράσει στη ζωή του. Όχι μόνο δεν χρειάστηκε ποτέ να δουλέψει για το ψωμί του, αλλά είχε ζήσει σπάταλα κι άσωτα κι είχε γευθεί όλα όσα η αφθονία και ο πλούτος δίνουν την ευχέρεια να ζήσει ένας νέος αλλά άφρονας άνθρωπος. Τώρα απολάμβανε τις συνέπειες της απρόσεχτης ζωής του, την αρρώστια τη σωματική αλλά κυρίως την ψυχική, που δεν του επέτρεπε να χαρεί πια τίποτα.

Ο Ζαχαρίας απομακρύνθηκε πολύ σκεπτικός. Μόλις είχε καταλάβει τι εννοούσε η μητέρα του όταν του έλεγε **«Κάλλιο, παιδί μου, γερός και φτωχός, παρά πλούσιος κι άρρωστος!»**.

«Πόσο δίκιο έχει η αγράμματη μάνα μου!», ψιθύρισε. «Η υγεία είναι ο μεγαλύτερος πλούτος. Δόξα τω Θεώ που μου τον χάρισε». Και καθώς περπατούσε ζωηρά και στιβαρά, αισθάνθηκε άπειρη χαρά κι ευγνωμοσύνη. Ένα τεράστιο βάρος είχε φύγει από την ψυχή του.

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου

[Αν θέλεις να ακούσεις την ιστορία, κάνε κλικ παρακάτω.](#)

%gerostathis_ygeia_25%